

انترنت انترنت و تیکالفون حلال است یا حرام؟

Ketabton.com

١٣٩٨

www.masjed.se

نوشته :

امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»
مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و
مسؤول مرکز کلتوری حقوق لاره - چرمنی
مارج 2019، چاپ اول ©

برای اینجا: الامان ملکه شاه (پادشاه) سلطان

بسم الله الرحمن الرحيم

انترنت و تیلفون

حلال است یا حرام؟

«إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ رُوحٍ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَلَا مُضْلِلٌ لَّهُ وَمَنْ يُضْلَلُ فَلَا هَادِيٌ لَّهُ، وَإِشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».»

برداران و خواهران اهل اسلام در سایه هدایات دین حنیف اسلام زندگی شرافتمدانه و کریمانه ای دارند که در آن حلاوت و شیرینی ایمان و آسایش یقین، انس، طاعت و لذت عبادت را احساس می کنند. زندگی در سایه دین مقدس اسلام صلاح و فلاخ دارین است. نباید فراموش کرد که دین اسلام دین اعتدال و میانه روی است، افراط و تفریط را به هیچ صورت نه سفارش دارد و نه قبول نموده، بلکی آنرا به مناسبتهای مختلف و در نصوص شرعی متعدد، شدیداً مردود می شمارد.

شریعت دین مقدس اسلام هیچ کسی را به کاری که خارج از توان آن باشد، مکلف نه ساخته و نمی سازد. احکام و قوانین دین مبین اسلام مبتنی بر عدالت و دارای فلسفه روشن و متکی بر دلیل روشن دینی، برهان و معیار تشخیص آنها فکر درست و عقل سليم است.

استعمال و بکار گیری انترنت، تیلفون و استفاده از وسائل مدرن و تخیک امروز یکی از موضوعات و آشیای فوق را برخی از علماء در چگونکی استفاده از آن در روشنی دین مبین اسلام، به برداشت های خطأ و استنباط های خطای فقهی مواجه شده و حتی طی فتاوی حکم حرام بودن استعمال آنرا صادر نموده اند.

میدانیم که اعمال انسان در شرعاً اسلامی حسب قوت در حلال و حرام بودن در یک کتگوری به ترتیب ذیل تقسیم و دسته بندی شده آند: حلال، حرام، مباح، مکروح (کراهیت تحريمی و تنزیهی) و در تقسیم دیگری بالترتیب به: فرض، سنت، واجب، مباح، مکروح تقسیم شده اند.

حکم حرام را برای استفاده از انترنت، و حتی در موارد به تیلفون و سایر وسائل دیگر اطلاعات جمعی، و زمینه ساز تسهیلات انسان را دادن امر جدی است که جهت وجه نظر استبطاط درست از احکام الهی (ج) توجه شما را به چند نقطه و فهم درست از اصول اسلام جلب می نمایم: قبل از همه باید گفت که انترنت و سایر وسائل اینترنتی (تلوزیون، کمپیوتر، تیلفون، پالتك، فاکس، مخابرات وغیره شبکه کامپیوتری و شبکه های رسانه ای) از امور ضروری و حتی در برخی از موارد در زندگی امروزی و عصر کنونی بشری جز مهم حیاتی شماریده میشود که انکار از آن و یا هم حرام ساختن آن موجب عقب مانی، در مواردی مصیبت و حتی تباہی عظیمی برای نسل بشری نیز شده میتواند.

قرآن عظیم الشان در (آیه 8 سوره النحل) با زیبایی و اعجاز آمیز خاص خویش فرماید: «**وَالْخَيْلَ وَالْبَيْلَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ**» (و اسبان و شتران و خران را برای سواری و تجمل شما آفرید و چیز دیگری هم که شما هنوز نمی دانید (برای سواری شما) خواهد آفرید).

در مفهوم آیه متبرکه میتواند به چند نکته ذیل به نتیجه مطلوب رسید:

- در آیه متبرکه با تمام صراحةً آمده است: که حمل، نقل و سفر یکی از ضرورت های اولیه انسانی بوده که پروردگار با عظمت ما برای تحقق این هدف حیواناتی را خلق نموده است که از آن جمله میتوان از «**وَالْخَيْلَ وَالْبَيْلَ وَالْحَمِيرَ**» نام برد.

این حیوانات نه تنها بمثابه وسایل حمل و نقل برای بشر بشمار می‌روند، بلکه «الخیل»، مایه زینت هم برای انسانها بشمار می‌میرود. و طوریکه میدانید زینت «زینه» از جمله نیازهای ذاتی بشری که اثر آن در زندگی اجتماعی ظاهر می‌گردد.

درایه «**وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ**» میتوان به نتیجه یک مفهوم عالی و واقعی دیگری دست یافت و آن اینکه پروردگار با عظمت برای ما انسانها می‌اموزاند که دست پروردگار در آفرینش خلقت و سایل باز است. این بدین معنی است که وسایل ترانسپورتی تنها همین چند حیوانیکه در آیه مذکوره از آن نام برده شد، نمی‌باشد، بلکه در جمله «**وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ**» برای ما انسانها می‌فهماند که پروردگار با عظمت ما وسایل و عجائبی دیگر را در بر و بحر هم برای استفاده شما انسانها خلق خواهم کرد، و در اختیار شما قرار خواهد گرفت که شما تا هنوز از آن هیچ اطلاعی ندارید و حتی در فکر شما خواهد گشت. که از آن‌جمله میتوان: بایسیکل، موتور، لاری، ریل، طیارات کشته و وسایل ترانسپورتی سریع فضای و زمین نام برد که همه آنها از جمله مخلوقات الهی بوده اند که خداوند برای استفاده بشر خلق نموده است.

همچنان در این آیه مبارکه خطاب به انسانها می‌فهماند که این همه اختراعات و اکنشافات در بخش حمل و نقل در آینده صورت خواهد گرفت، که شما تا هنوز از آن اصلاً اطلاع ندارید. در آیه متبرکه درسی بزرگی برای ما انسانها است که: وسائل حمل و نقل پیشرفته‌ای که در آینده توسط بشر ساخته خواهد شد، از آن بی اطلاعیم و بی خبر می‌باشیم.

پروردگار با عظمت با تمام اعجاز به بشر تفهم نموده است که ای انسان تو در بدو علم نداشتی، اموزش تو با قلم است «**الَّذِي عَلَمَ بِالْقَمَ، عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ**» (آیات 54 سوره علق) (او که با قلم آموخت. آنچه را انسان نمی‌دانست به او آموخت). در این آیه متبرکه در می‌یابیم که قلم بهترین وسیله انتقال علم و دانش است و وحی الهی سر چشم‌های علم بشری است.

پروردگار به انسان آموخت که تدبیر و تعقل خود را بخرج دهید تا هنوز به اسرار واقعی پی نه برده اید، تا هنوز اشیا و ادواتی در زندگی شما است که بدان علم ندارید، عالم حقیقی و واقعی پروردگار با عظمت است.

ما امروز در عصری زندگی می‌کنم که عصر انقلابی تکنالوژی است، عصر تحولات عظیم فضای الکترونی است. بنابراین در این عصر وسیله را خلق کرد و نام آنرا کمپیوتر گذاشت و انقلاب بزرگی در حیاتی علمی بشر بعمل آورده است که قبلاً ما از ان اطلاعی نداشتیم.

خواننده محترم!

نباید فراموش کرد زمانیکه برای بار اول میکروفون (بلند گو) توسط بشر اختراع به کار گرفته شد، مباحثات و فناوری بین تعداد از علمای اسلام آغاز یافت. تعدادی از علماء عجله بر حلal بودن میکروفون (بلند گو) و تعداد هم بر حرام بودن میکروفون که وسیله برای تبلیغ و ارشاد نیز شده میتواند و بود، حکم صادر نمودند.

نباید فراموش کرد که در سالهای 40 قرن نوزدهم، زمانیکه عالم متبحر جهان اسلام شیخ حسن البناء در مسجد جامع مصر میکروفون در دست داشت و برای مردم موعظه دینی و خطبه های دینی، شرعی، درس دینی و تفسیر قرآن عظیم الشان بعمل می‌آورد، برخی از همین علمای دینی در مجلس حاضر شیخ حسن البناء در مقابل اش به پا ایستادند و برایش می‌گفتند: استفاده از میکروفون در شرع جواز نداشته و این استفاده شما یک بدعت در دین بشمار می‌رود و نباید وسیله میکروفون را در مسجد مروج ساخت.

علماء به حسن البناء با استفاده از نقل قول ها و روایات فقهی با تمام صراحة بیان داشتند این وسیله شیطانی است و استفاده از آن در مسجد بدعت میباشد، یعنی «**الدِّخَالُ مَا لَيْسَ مِنَ الدِّينِ فِي الدِّينِ**» است؛ یعنی شماچیزی های داخل دین می سازید در حالکیه جزو دین و شریعت نیست. «من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد» متفق عليه. یعنی : «هرکس در این دین ما چیزی ابداع کند که جزو آن نباشد، پس مردود است».

بودن علماء که میکروفون را امر بدعت دانستند، واز شیخ حسن البناء تقاضاء بعمل اور دند تا از این امر بدعتی دست بردار ، ولی شیخ حسن البناء با تمام وضاحت شرح میداد من از این وسیله قرآن احادیث و تفسیر و علوم اسلامی را خدمت شما میخوانم و تبلیغ و تفسیر قرآن و احادیث را به سمع شما میرسانم کجای آن بدعت و حرام است.

من توسط این وسیله توانمندی آنرا درمی یابم که به هزاران نفر از سامعین خویش صدای اسلام را به آسانی و فهم کامل برسانم.

شیخ با استدلال ومنطق حسنه آهسته مردم را به اهمیت و ضرورت میکروفون متوجه واشنا ساخت تا اینکه این وسیله از حکم حرام بودن و بدعت بودن برآمد و امروز الحمد لله از همین میکروفون ها صدای الله اکبر آذان پیامبر صلی الله علیه وسلم به گوش همه مسلمانان میرسد، واین وسیله حرام امروز جای خاصی خویش را در منابر مساجد جهان برای خود باز کرده است.

همین امروز بشریت وسائل دیگری اطلاعات جمعی را کشف نموده اند، که از آنجله پرده تلویزیون، تیلفون وسایر وسائل سمعی و بصری است که برای امور خیریه و حلال توسط مسلمانان حتی در مساجد مورد استفاده قرار میگیرد.

میگویند برای اولین بار در زمان پادشاهی ملک عبد العزیز تیلفون مورد استفاده پادشاه عربستان سعودی قرار گرفت. همینکه عده ازین علماء تیلفون را در دست ملک عبد العزیز مشاهده نمودند همین علماء به پادشاه عربستان سعودی گفتند که این وسیله، اشاره به تیلفون کردند که نباید از آن استفاده کرد. حتی استفاده از آن را حرام شمردند. این علماء استدلال نمودند که شیطان از این وسیله صدای مبارک شما را می شنود. ملک عبد العزیز در جواب علماء فرمود که اگر کسی در همین وسیله تیلفون قرآن را فرائت کند کسی خواهد گفت که آیا شیطان هم قرآن را کوش میکند؟ همه معتبرضین لا جواب مانندند.

ومن برآن اضافه میکنم که اگر شیطان صدای سلطان را بشنود چه مشکل خواهد داشت؟ خاصتاً که شاه امر حق و عدالت را بیان بدارد. بکذارشیطان بشنوند و به حق دسترسی پیدا کنند.

همچنان زمانیکه تلویزیون توسط بشر اختراع و به کارگرفته شد، عین سناریو را برخی از علماء در مورد حلال و حرام بودن این وسیله برآه انداختند. یک عده از علماء با تمام صراحة آنرا حرام دانسته و بنام اینکه از این وسیله موسیقی و فلم های ناروا به نشر میرسد، فتوای به شکستاندن این وسیله صادر نمودند، وکسانیکه مالک این وسایل بودند آنانرا مورد ضرب و شتم قرار دادند.

نمونه همچو حوادث در کشور عزیز ما افغانستان در سالهای نود قرن گذشته نیز زیاد بچشم می خورد. مسلم این است که اساس وسیله استفاده است که برای چه امر استفاده میشود تا خود وسیله.

غزا در راه خدا واستفاده از شمشیر که سبب قتل انسان بی گناه شود به هیچ وجه سبب و مبرر از بین بردن تمام شمشیر ها شود.

در محکم که عدالت تأمین نه شود به هیچ وجه مبرر از بین بردن محکم و عدالت نیست. در سالهای نود قرن نوزده، زمانیکه امارت اسلامی طالبان در افغانستان حاکم بود، وامیر المؤمنین ملا محمد عمر به حیث امیر امارت اسلامی اجرای امارت مینمود و شئون امارت طبق اوامر امیر المؤمنین، معاونینش و مقتی ها اداره امر بالمعروف ونهی عن المنکر اداره و رهبری میشد، استفاده از تلویزیون را حرام اعلام نمودند. ایشان استدلال مینمودند که تا هنوز برای ما به اثبات نرسیده که ضرر تلویزیون بیشتر است و یا هم منفعتش؟ برای ایشان معلوم نه خواهد بود اما برای ما معلوم است که وسیله به ذات خود خوب و بد شده نمی تواند و این اساس درینجا باز هم به این رابطه دارد که چگونه از آن استفاده به عمل می آید؟

مولوی رحیم الله زرمتی معاون وزیر اطلاعات و فرهنگ امارت اسلامی طی مصاحبه در مورد تلویزیون می گفت: «در آن (اشاره است به تلویزیون) تصویر اشخاص هم وجود دارد و از نظر آنان، (ثبت و پخش) تصویر حرام است. »

وی اضافه نموده گفت: تعداد از اشخاص بدین نظر اند که: میتوان از شبکه‌ای تلویزیونی در موارد اسلامی و خالی از ممنوعات نشرات واستفاده بعمل اریم، در جواب آنها باید گفت: «کسی چه می‌داند و از کجا می‌توان تضمین کند، که مردم به جای نگاه کردن این شبکه نزوند سراغ شبکه‌های تلویزیونی دیگری که در آن نشرات فاسدی را نشر و بخش می‌نمایند». به این ترتیب به ایمان و اسلام مردم باور نداشتند و مطمئن به اسلام و مسلمانی شان نمی‌باشند . مولوی رحیم الله می‌افزاید: از نظر علمای ما، (اشاره است به اداره امر بالمعروف و نهی عن المنکر) صدای زن عورت است، موسیقی هم چون «ساز شیطان» محسوب می‌شود، نزد ماحرام است.

همچنان از نظر علمای ما کشیدن نقاشی اگر در آن ذی روحی (یعنی انسان و حیوان) کشیده نشود، جایز است. علمای ما در همین راستا نقاشی از طبیعت و هنرهاي خطاطی را جایز می‌دانند. ولی تئاتر و سینما، با توجه به مفاسدی که دارند و اختلاط زن و مرد، در آن دیده می‌شود، بناءً حرام هستند، گذشته از این در سینما و تئاتر «فریب مردم» هم هست، چون چیزی که ارائه می‌کنند چه در تئاتر و چه در سینما، به تصویر کشیده می‌شود، خالی از حقیقت است. در غیر از این، در سینما تصویر هم هست و نظر ما درباره تصویر قبلاً توضیح یافت.

همچنان ملا محمد اسحاق نظامی (مسؤل اداره رادیو و تلویزیون در سالهای 90 حاکمیت طالب در افغانستان) در مصاحبه خویش می‌گفت: تلویزیون چیز ضروری نیست و مفاسدش زیاد است، و عکاسی و فلم برداری که وسیله برای نشر و بخش نداشته باشد، یعنی تلویزیون وجود نداشته باشد، ضرورت آن دیده نمی‌شود.

در زمان امارت طالبان (سالهای نود قرن گذشته) صرف در شهر کابل رادیو بنام «صوت الشريعة» فعال بود و آنهم روزانه 8 ساعت نشرات مینمود که به گفته ملا محمد اسحاق نظامی، مطالب علمی، ادبی و هنری در جنب برخی مطالب سرگرم کننده را پخش می‌کردند. ولی در صحبت های خویش می‌افزاید: ما در نشرات رادیویی به حدود حلال و حرام ملتزمیم و نمی‌خواهیم که رسانه‌ها راهی باشند برای غافل کردن مردم از یاد الله (ج)، بلکه می‌خواهیم رسانه‌ها، وسیله کمک کننده در یاد الله برای مردم باشد.

همچنان در رادیو خویش (اشاره است «صوت الشريعة») به ترانه‌ها بدون موسیقی را بخش می‌نماییم ، چون دار الافتای امارات اسلامی موسیقی را شرعا حرام دانسته ، واز جانب دیگر :رسم ما (افغانها) به ما اجازه پخش و نشر موسیقی یا گوش کردن به موسیقی را در زمان‌های حزن یا وفات را نمی‌دهد و ما در کشوری هستیم که هنوز در آن هر روز تعدادی به شهادت میرسند، وهمین امر بیشتر ما را به گوش نکردن موسیقی ترغیب می‌کند، به عبارت دیگر حتی اگر علماء هم اجازه‌ی گوش دادن به موسیقی را هم بدهند، شرایطی که ما در آن هستیم اجازه‌ی چنین چیزی را نمی‌دهیم . ولی خود طالبان در زیادتر از موارد دیده شده اند که اخبار جبهات خویش را از طریق رادیو بی‌بی‌سی و صدای امریکا و سایر نشرات بین المللی تعقیب می‌نمودند.

خواستنده محترم !

میخواهم با تمام صراحة خدمت شما بعرض برسانم که : مشکل در این وسائل نیست، بلکه نوع استفاده از این وسائل و تکنالوژی می‌باشد، یعنی این وسائل در ذات خود حلال اند ولی چگونگی استفاده ناروا و در مخالفت از اسلام ناروا می‌باشد.

بطور مثل سوال بعمل می‌آوریم: که آیا داشتن تفنگ حلال است یا حرام؟ در جواب در خواهیم یافت: تفنگ که در دست قطاع الطريق، مختلف وقاتل است، تفنگ حرام است. ولی همین تفنگ اگر در دست حافظ امنیت مردم، پولیس و مجاهد راستین فی سبیل الله باشد، تفنگ حلال است، زیرا مدافع حق و امنیت مردم و مجاهد از این تفنگ بخاطر دفاع از ملت مسلمه و اعلای کلمه الله و نشر دین مقدس اسلام و دفاع از ناموس وطن آنرا مورد استفاده قرار داده است.

اگر همین وسیله حربی در دست مختلف ، جانی و قاتل باشد، این وسیله دیگر حرام است. چون این وسیله سبب قتل و جنایت و تعدی میگردد. قتل، تعدی و جنایت در اسلام حرام است و سیله حرام حرام است. با این منطق در میباشیم که تفک مجاهد بحیث وسیله مقدس حلال و تفک شخص جانی و قاتل بحیث وسیله شر و فساد، حرام بشمار آید و حرام میشود.

سلاح در دست کسیکه از حريم خانه خویش دفاع میکند و مت加وز را از پا در می آورد مجاز و حلال است واما اگر پولیس و صاحب خانه بعد از ختم تهدید مت加وز و شخص تعدی کنند و در حال محصور در نزد پولیس و یا از پا افتاده مورد متاجوز قرار میگیرد و از همین سلاح مشروع که در ابتدا استعمالش حلال بود و مختلف را از پا درآورد ولی همین سلاح مشروع بعد از پادر آوردن مختلف که سبب دستگیری وی شده بار دیگر استعمال میشود و مورد کشته شده مختلف بعد از دستگیری میشود ویا دفاع از خود عوض دو سه مردمی که مختلف را از پارآورد، وی را بعد از دستگیری به قتل میرساند درین صورت حق دفاع ساقط و صاحب خانه قاتل و پولیس عوض مدافعان قانون به قاتل مبدل میشود. همین یک سلاح در نیم اول کار حلال و مشروع اما در نیم دوم کار که قتل مختلف بعد از دستگیری است، ناروا و غیر مشروع میگردد. نتیجه اینکه اساس طریق بکار گیری است تا نفس سلاح.

در موضوع انترنیت ، تیلفون موبایل عین حکم شرعی را در می یابیم ، خود انترنیت و تیلفون در ذات خود مانع شرعی ندارد ولی استفاده سو و خارج از چوکات اسلامی از آن حرام می باشد. اگر این سوء استفاده از آغاز استعمال و یا در نیم ویا در وسط کار صورت بگیرد از همان لحظه حرام میگردد. بطور مثال اگر از این وسائل در برهم زدن حريم ناموسی و حرامی خانوادگی و سایر فحشا و منكرات وسائل قتل و جنایت مورد استفاده قرار بگیرید ، دین اسلام مقدس اسلام آنرا منع نموده است . و آنرا حرام اعلان میدارد .

ولی اگر از این وسائل برای نشر دین و منفعت دینوی و خدمت بشری مورد استفاده قرار گیرد دین اسلام نه تنها به آن ممانعی ندارد بلکه پیروان خویش را تشویق و ترغیب هم میدارد و به مسلمانان پیشنهاد هم میدارد که از آن باید استفاده سالم بعمل ارید.

منطق سخن این است که اگر کسی باور داشته باشد که ضرر اضافه است و باز هم استفاده کند، گناه کار خواهد شد. آما اگر کسی باور دارد که برای امرسلیم استفاده میکند و برخود باور دارد مسلماً که استفاده از آن مجاز و درست است. اگر کس دریور نباشد و راننده گی کند مسلماً سبب قتل و کشتن میشود و مسلماً استفاده راننده گی بروی حرام است و نباید به آن بپردازد.

امر و حکم شرع درین مورد و اشیاییکه در زمان حضرت محمد (ص) استفاده نه شده و ما حال استفاده میکنیم چنین است: اگر چیزی در عصر صحابه و رسول الله صلی الله علیه وسلم وجود داشت و استفاده نه کرده و ما استفاده کنیم مسلماً که منع و حرام است و اگر در آن زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم نبود و حال اختراع شده اند و ما استفاده برای سهوالت و مطالب به هدایت در امر مناسب شرع بکار ببریم هیچ ممانعت شرعی ندارد. مثلاً موتر، طیاره و دیگر تسهیلات عصر، که تفصیل آن در جمله «**وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ** » آیه 8 سور النحل گذشت.

خواهان و بردارن مسلمان!

نباید فراموش کرد که وظیفه و رسالت ما بردن و روان کردن کس به جنت نیست بلکه رساندن احکام دین مبین اسلام برای عالم بشریت جهت انتخاب خودشان است. همچنان مطابق احکام شرعی ما مکلف هستیم تا مردم را به جوهر واقعی دین مبین و مقدس اسلام که همانان سعادت دارین (سعادت دنیوی و اخروی) انسان می باشد ، اشننا سازیم.

ما باید برای مردم این شعار اساسی دین مقدس اسلام را برسانیم که دین اسلام در مخالفت با جنگ، قتل و خونریزی دین رحمان و رحیم که در ابتدای هر امری به گفتن آن مکلف هستیم (بسم الله الرحمن الرحيم) بوده خواستار زندگی صلح آمیز برای بشریت و متناسب برای تمام موجودات می باشد.

از جانب دیگر دین اسلام دین جهانی وابدی بشریت است که عقیده و روش آن پیشرفت ، ترقی و تعالی می باشد، فرهنگ و ثقافت اسلام برای سعادت بشری است. این علمای اسلامی بودند که تمدن کهن یونان را به اندلس و عربی ترجمه و از لسان عربی به لاتین و انگلیسی ترجمه و آورده شده و بشریت به تمدن و پیشرفت علم و تکنیک در اروپا و جهان رسید. این اهداف عالی را باید علمای کرام کشور ما نیز به گوش مردم برسانند.

علمای کرام و پیشتازان جامعه وظیفه دارند تا از وسائل و راه های مختلف از منبر گرفته تا اینترنت جهان و مسلمانان را از تخلف و عقب گرای نجات دهند. این وجیبه و رسالت، نه تنها اهداف عالی و انسان اند بلکه وجیبه اسلامی و رسالت یک مسلمان نیز میباشد. سخن حق و منطق آنرا باید به سایر انسانها رساند، توضیح و تشریح نمود. نباید فراموش کرد که دین اسلام برای همه بشریت مبعوث گردیده. «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»

همچنان در آیه (158 سوره اعراف) آمده است: «**فُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا**» (158) (بگو: «ای مردم! من فرستاده خدا به سوی همه شما هستم) وابن ایه مبارکه برخلاف ادعای های بی بنیاد برخی از مخالفین است که استدلال می اورند پیامبر صلی الله علیه وسلم ابتدا در فکر ارشاد مردم منطقه خود بود و چون در این امر موافق شد، بعداً به فکر ارشاد جهانیان برآمد.

همچنان نباید فراموش کرد که مکتب جهانی ، رهبری جهانی هم لازم دارد ، ما وظیفه داریم که بمثابه رهروان مکتب جهانی ، اهداف و اصول این مکتب را به گوش همه افراد بشریت برسانیم ورساندن این امر مهم توسط اینترنت و وسائل اینترنتی به آسانی و به وجه احسن صورت میگیرد. ممانعت از استفاده و بکار گیری از اینترنت ممانعت از اشاعه ورساندن حق و دین اسلام به عالم است.

قابل تذکر است که همین حالا تعداد کثیر از انسانها تعریف درستی وواقعی از دین مقدس اسلام و مسلمانان را ندارد ، اسلام و مسلمانان را دین وپیروان دین تروریست خطاب میدارند. ما باید برای روشن ساختن ذهن این عده از انسانها از وسائل دستجمعی از قبیل اینترنت، رادیو، تلویزیون ، تیلفون فاکس و سایر وسائل سمعی وبصری اینترنتی استفاده بعمل اریم ، این وسائل که به ما امکان مساعد می سازد تا بطور سریع و آسان مردم را از اهداف نیک و انسانی دین اسلام و مسلمانان مطلع سازیم. نباید فراموش کرد که اینترنت دروازه های باز تبلیغاتی است که هیچکس مانع آن شده نمیتواند و هیچکس جلوگیری آنرا به اسانی گرفته نمیتواند و مردم هم به اسانی به آن دسترس روزمره دارند ، ولی اگر ما انرا به فهم فقهی خویش حرام و بدعت بشماریم و مسلمانان را از استفاده آن منع نمایم ، بدین وسیله نه تنها خود را از دنیا و عالم بشریت محروم و تجرید می سازیم ، بلکه نمیتوانیم رسالت دینی خویش را در بین مردم بوجه احسن انجام دهیم و خدا ناخواسته فردا درنzd پروردگار مواخذه خواهیم شد.

همچنان باید بیان داشت که شناخت وایجاد روابط دوستی و اشنازی با انسانها و پیدا کردن دوستان و همکران در اینترنت کدام ممانعت شرعی نداشته وجوانان در فضای ودایره دقیق شرعی میتوانند از همیگر شناخت و در نهایت روابطه دوستانه پیدا نمایند و حتی از همین طریق به شیوه شرعی به ازدواج وزندگی مشترکی برساند. جوانان باید این وسیله را برای خیر استفاده نمایند ، و از استفاده مصیبت زا این وسیله باید جداً دوری جویند.

میخواهم در همین مبحث خدمت خوانندگان محترم بعرض پرسانم که آیا صدای زن عورت است و یا صدای زن عورت نیست ! آنچه شایسته دقت و تأمل درمورد صدای زن در شرع است اینست که در این مورد باید: حکم «اسماع» (شنواندن) و «استماع» (گوش دادن) صدا با هم تفکیک بداریم ، اگر صدایی زن که سبب تحریک مرد نامحرم و لذت بردن و یا ترس از مبتلا شدن به گناه و پیامدهای دیگر آن باشد، آن صدا حرام است در غیر آن بصورت کل صدای زن در شرعیت اسلامی حرام نمی باشد. در قرآن عظیم الشان راجع به این موضوع دلیل و نص قرآنی وجود ندارد. صرف در آیه 32 سوره احزاب (به یک نقطه مهم در باره صدای اشاره نموده است و آنهم در مورد صدای زن در وقت صحبت با مرد است که توصیه قرآنی همین است که زن نباید در هنگام صحبت با مرد، خود را نازک

سازد ، ویا هم با قر و ناز صحبت کند. این ممنوع شدن هم نه به خاطر این است که صدا زن عورت است بلکه به خاطر این است که ممکن احساسات حرام را در مردان تحریک کند.

تصورت کل باید گفت:

ما باید دومساله را به هم تفکیک نمایم:

در قدم اول: «گوش کردن به صدای محرك و لذت بخش زن نامحرم» را باید از مسئله «سخن گفتن مهیج و لذت بخش زن» با هم جدا کرد و حکم سماع و اسماع را طوریکه در فوق یاد اور شدیم باید از یکدیگر تفکیک نمود و مورد بحث قرار داد.

ابن حجر از علمای مشهور علم حدیث چنین روایت می کند: به شرط اینکه خطر افتادن به زنا نباشد، حتی اگر برده هم نباشند، می توان، صدای آواز خواندن زن را شنید. چونکه پیامبر صلی الله علیه وسلم هم در احادیث جاریتین هم این مسئله منع نکرده اند، و حتی مانع منع کردن ابوبکر نیز شده اند. (ابن

حجر، فتح الباری، صفحه 115)

همچنان استفاده از تیلفون های سیار یعنی موبایل هم برای تفاهم و تسهیل است نه برای شر و مصیبت، پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: «**مَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْأَئْمَانِ مِثْلُ أَئْمَانِ مَنْ تَبَعَّهُ لَا يَنْفَضُ ذَلِكَ مِنْ أَئْمَانِهِمْ شَيْئًا**» مسلم. یعنی: «کسی که به گمراهی و گناه دعوت کند، بر وی گناهیست مثل گناهان آنانکه از وی پیروی کردند و از گناه آنها نیز چیزی کم نمی شود.» بنابراین در قدم نخست این وسیله را برای خیر و منفعت استفاده نمایند و از صحبت های اضافی و مسایل و مباحثت که ازان بوقت شر و مفهوم خلوت مفسده شر و ناروا بوجود می اید، جدا جلوگیری بعمل آرند.

حکم شرعی در امور چت بین مرد و زن در اینترنت ویا هم مکالمات و کنفرانس های ویدیو و تیلفونی همین است که این چت ها ، تماس ها ، مکالمات و ویدیو کنفرانس ها با نزدیکان و یا هم در بین هر زن نامحرم دیگری باید ، با وقار و احترام و دایره حلال باشد و مسائل شرعی از قبیل عدم خلوت، عدم شوخی و مسخره و خندهای با یکدیگر، حجاب و غیره اگر در آن هدایت شرعی مورد رعایت قرار گیرد ، در اینصورت هیچگونه اشکال دیده نمیشود، ولی اگر در تماس های خلوتی سخنان غرام و عاشقانه و شهوت انگیز، و یا شوخی و مسخره با یکدیگر صورت پذیرد ، طبیعتاً در فهم شرعی جائز نمی باشد، زیرا این مسائل مقدمه فاحشه خواهد بود و خداوند متعال میفرماید: «... **فَلَا تَخْضَعْنَ** بِأَنْقُولِ فَيُطْمَعَ الَّذِي فِي قُلُوبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا» (آیه 32 سوره الأحزاب)

حکم شرعی در این مکالمات و تماس ها برای زنان همین است که: در سخن گفتن ملایمت نکنید (یعنی: هنگامی که با مردان نا محرم سخن می گویید، ثُن صدایتان را پایین نیاورید و نرم و ملایم سخن نگویید چنان که زنان فنته برانگیز چنین می کنند) «که آن گاه کسی که در دلش مریضی است (یعنی: کسی که بدکار یا منافق است) «طعم می ورزد. و نیکو سخن گویید» (نزد مردم، طبق سننهای شرع؛ سنجد و به دور از شک برانگیزی، به طوری که شنونده چیزی از آن را ناشایست و غیرشرعی تلقی نکند).

تصورت کل باید گفت که: برای مرد و زن مسلمانان استفاده از اینترنت تیلفون و چت و دایر کردن ویدیو کنفرانس ها ، حرام نیست، و طوریکه در فوق یاد اور شدیم ، در این مورد شرع هیچگونه ممانعتی نمی بیند، به شرطیکه از آن استفاده غیرشرعی بعمل نیاید.

زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرمایند : «**لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ ثَالِثُهُمَا**». یعنی : «هیچ مردی با زنی خلوت نکند، چرا که نفر سوم آنها شیطان است» به روایت احمد و ترمذی. علاوه بر آن، این امر منجر به فته خواهد شد مگر برای کسی که خدا به او رحم کند.

قابل تذکر است که این اتصالات و صحبت ها و گفتگوی ها بین زنان با مردان، که معمولاً در این گفتگوها در سخن گفتن تسامه ای از طرفین روی می دهد ، و به اصطلاح به نوعی، دعوت به فته بینشان می انجامد و در نهایت به اسباب گناهی ، فته و فساد مبدل میگردد و از حالت مباحثت به حرام تبدیل میشود و در نتیجه باعث نفوذ شیطان در قلوب دو طرف می گردد و نوع محبت بین دو طرف ایجاد می نماید یا اینکه از گفتارهای رشتی نسبت به هم استفاده می کنند، یقناً به فهم و منطق شرعیت

غرای محمدی صلی الله علیه وسلم حرام می باشد، و از آن ممانعت شده است . در غیر این حالات تلویزیون ، اینترنت و چت ، ویدو کنفرانس و تیلفون کنفرانس پالتک وغیره، نه تنها حرام نمی باشد، بلکه امروز به یک ضرورت حیاتی انسانها مبدل شده است.

پروردگار با عظمت ما و فرزندان ما را از استفاده حرام از وسائل اینترنتی محفوظ و در امان داشته باشد و بر ما است که باید جدا از آن دوری بعمل آریم.

نباید نعمت ها و پراخی الهی (ج) را به کفران مبدل سازیم، بالکعبش باید شکر الله را بجا آریم که پروردگار با عظمت ما همچو وسائل تسهیلاتی حلال را در اختیار ما قرار داده است: «**لَئِنْ شُكْرَتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ.**» (آیه 7 سوره ابراهیم) (که اگر واقعا سپاسگزاری کنید [نعمت] شما را افزون خواهم کرد و اگر ناسپاسی نمایید قطعاً عذاب من سخت خواهد بود. صدق الله العظیم و صدق رسوله نبی الکریم.) .

از الله تعالى توفیق عمل واستفاده سالم از نعمات الهی را استدعا داریم و خواهانم .

والله اعلم بالصواب

ومن الله التوفيق

حمل سال 1398 - مارچ 2019

saidafghani@hotmail.com

ایمیل ادرس:

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library